

Centrala Skupu

Kategorie: Instytucje

Zgodnie z obwieszczeniem Przełożonego Starszeństw Żydów nr 105 z 13 sierpnia 1940 r. Centralę Skupu otworzono 16 sierpnia 1940 r. pod kierownictwem Jakuba Szkólnika i Jehudy Izraelskiego. Znajdowała się najpierw przy ul. Marynarskiej 71, następnie przy ul. Ciesielskiej 7. Bank posiadał swój Zarząd, którego prezesem był Herman Szyffer, a członkami Perec Blaugrund i Henryk Fajner. Głównym zadaniem Centrali był zakup dewiz, złota oraz innych precjozów, do których sprzedaży mieszkańcy getta byli zobowiązani na mocy niemieckiego prawa – konfiskaty całej prywatnej własności żydowskiej. Lista przedmiotów podlegających przymusowej sprzedaży była stale rozszerzana: od listopada 1941 r. obejmowała również aparaty fotograficzne, zaś na mocy zarządzenia, podanego do wiadomości ludności getta 17 grudnia 1941 r., znalazły się na niej futra, pelisy, kołnierze futrzane itp. 6 stycznia 1942 r. skup przymusowy rozszerzono na buty górskie i narciarskie. Skupowano także ubrania, obrazy, zastawy porcelanowe itp. Skup odbywał się za marki gettowe, co powodowało dodatkowe obniżenie ceny. Wpływy ze skupu i konfiskat mienia żydowskiego w latach 1940–1944 wyniosły 14 177 800 mk. Dużą część szczególnie wartościowych przedmiotów i odzieży przejmował niemiecki Zarząd Getta. Był to jeden z najefektywniejszych sposobów rabunku żydowskiego mienia. W listopadzie 1942 r. Bank Skupu został połączony z Bankiem Emisyjnym, który stał się jego oddziałem. Pod koniec stycznia 1944 r. Bank został zlikwidowany, a co cenniejsze towary pozostające w jego magazynach przejął niemiecki Zarząd Getta.

Jacek Walicki, Adam Sitarek

Źródła

Encyklopedia, s. 59.

Tagi

administracja żydowska grabież mienia życie codzienne

Data aktualizacji: 16-03-2026

Data dodania: 16-04-2025